NIIN EI OLLUT ALUSTA ALKAEN

(It Was Not So From The Beginning)
59-0405A · Los Angeles, California, USA, 5.4.1959

1 Seistään vain hetki rukouksessa. Kumartaisimmeko päämme. Herra, olemme kiitollisia sinulle tästä merkittävästä tilaisuudesta puhua kansallesi. Kirjoituksissa on kirjoitettu: "Jos kansa, joka on kutsuttu Sinun Nimellesi, kokoontuu yhteen ja rukoilee, niin Sinä kuulet taivaasta." Ja sellaisella asenteella me nyt tulemme, oi Herra, sen vuoksi olemme kokoontuneet yhteen, että Sinä ottaisit meidät vastaan ja antaisit meille anteeksi syntimme ja rikkomuksemme Sinua vastaan, ja meidän elämämme olosuhteet niin, ettei meiltä evättäisi mitään hyvää, jonka Sinun Henkesi antaisi meille vapaasti, kuten tiedämme, että Sinä olet tehnyt valmisteluja, jotta ne annettaisiin meille.

2 Siunaa sanat, jotka ovat lähteneet liikkeelle, hymnien laulaminen ja uskollisen veljemme sanoma juuri nyt. Ja me rukoilemme, että Sinä jatkossakin olet kanssamme ja autat meitä tänä iltana parantamiskokouksessa. Olkoon, kun me rukoilemme, että Sinä olisit täällä vastaten rukouksiin, parantaen sairaat ja kärsivät. Ja ennen kaikkea, pelasta kadotetut, Isä, sillä sitä me pyydämme Jeesuksen Nimessä. Aamen. Voitte istuutua.

3 Aivan verhon takana olen nauttinut tästä mahtavasta sanomasta, jonka veli duPlessis Etelä-Afrikasta oli juuri puhunut meille. Ja näitä sanomia hän tulee antamaan jokaisena aamuna, antaen ohjeita siitä, miten vastaanottaa Jumalallinen parantuminen.

Sillä tänä iltapäivänä, jotta emme viipyisi liian kauan, koska pojat haluavat jakaa rukouskortit heti tämän jumalanpalveluksen jälkeen. Huomenna rukouskortit jaetaan kuuden ja seitsemän välillä illalla.

Mutta luulen, että täällä Temppelissä on tänään illalla jonkinlainen konsertti, joka vie tuon ajan. Joten kortit jaetaan heti tämän jumalanpalveluksen jälkeen.

4 Haluan kiinnittää huomionne joihinkin Jumalan Sanan kohtiin. Ja se on... Tämä osa, jonka luen juuri nyt, löytyy Matteuksen evankeliumista, 19. luvusta ja 8. jakeen seitsemästä viimeisestä sanasta, Jeesus puhuu:

Niin ei ollut alusta alkaen.

Tämä on melko epätavallinen teksti. Ja se on tarkoitettu evankelioivaan jumalanpalvelukseen, jollaisessa me nyt olemme. Mutta kuten olen sanonut aiemmin, Jumala on epätavallinen. Hän tekee asioita epätavallisilla tavoilla. Mutta kaikki on hyvää, koska se tulee Jumalasta. Kaikki Hänen Sanansa ovat i- ikuisia.

5 Ja ehkäpä ottamalla tällaisen tekstin voidaan ajatella, että me yritimme sanoa jotain, että joku muu oli väärässä ja me oikeassa. Nyt, me rukoilemme Jumalaa, että kukaan ei ottaisi sellaista asennetta.

Juuri tänään, ennen kuin tulin tänne, minut tapasi ja tervehti hyvä ystäväni, joka on katolilainen kirkkokunnaltaan. Hän rakastaa minua, ja minä rakastan häntä. Ja minulla on Jumalan armosta tuhansia tällaisia ystäviä eri puolilla kansakuntaa tai maailmaa, jotka ovat kanssani lujasti eri mieltä raamatullisista opeista, mutta jotka tuntevat yhteyttä...

6 Eräs sananpalvelija soitti vaimolleni noin kuukausi sitten, ja hän ja minä olimme keskustelleet jostakin Raamatun kohdasta. Hän otti lujasti kantaa siihen, että uskoni Jumalalliseen parantumiseen oli väärä, että Kirjoitukset eivät tukeneet sitä, mitä opetin, että Kristus oli sama eilen, tänään ja iankaikkisesti.

No, hän on amerikkalainen ja hänellä on oikeus omiin uskomuksiinsa. Yritin kuitenkin puhua hänelle ystävällisesti. Vaikka hän kuinka yritti väittää vastaan, puhuin hänelle niin kuin kristityn pitäisi puhua, pysyin siinä, mihin uskon, mutta annoin hänelle tilaa hänen uskolleen. Hän soitti vaimolleni ja kysyi: "Onko veli Branham kotona tänään iltapäivällä?"

Hän vastasi: "Ei, hän on sairaalassa."

Hän sanoi: "Sisar Branham, haluan sanoa yhden asian. Olen ollut veli Branhamin kanssa eri mieltä Raamatun opista. Mutta yhden asian tiedän, hän on kristitty." Pidän siitä. Niinpä me olemme kristittyjä.

7 Tämä katolilainen ystäväni sanoi: "Minusta on outoa, Billy, ettet ole palannut takaisin Äitikirkkoon, katoliseen kirkkoon."

"No", sanoin, "en ole koskaan jättänyt sitä."

Ja tämä oli tietysti mitä hämmästyttävintä tälle kaverille. Kun hän katsoi minua kummastuneena, sanoin: "Tiedättehän kirkon opetuksen mukaan, että Kristus perusti katolisen kirkon ja asetti sen johtoon kaksitoista apostolia, joista Pietari oli ensimmäinen paavi. Ja he kirjoittivat Raamatun inspiraation vaikutuksesta. Ja Raamattu on varhaisen katoli-

sen kirkon historiaa. Ja sitten kirkko väittää, että sillä on valta muuttaa näitä sääntöjä aina kun se haluaa tai katsoo sen tarpeelliseksi." Sanoin: "Siksi minä vain uskon Raamattuun, juuri niin kuin se on kirjoitettu. Ja se oli ensimmäisen katolisen kirkon oppi. Olen siis vanhanaikainen katolilainen, joka uskoo sen ensimmäiseen oppiin, koska luin, että Perustaja sanoi Kirjansa viimeisessä osassa (Se oli Jeesus Kristus.), että "Joka ottaa pois yhdenkin sanan tai lisää siihen yhdenkin, se otetaan pois Hänen Elämänkirjastaan." Siksi olen vanhanaikainen katolilainen, jollainen ensimmäinen katolinen kirkko oli, jos Raamattu on ensimmäisen katolisen kirkon kirjoittama."

8 Jeesus, kun Hän tuli maan päälle, Hän löysi, aivan kuten Hän löytäisi nykyäänkin, Kirjoitusten opettajia, jotka opettivat sellaista, mikä ei ollut innoitetun Sanan mukaista.

He puhuivat avioerosta, niin kuin aiemmassa Kirjoitusten osassa oli opetettu. Ja he olivat sanoneet, että heillä oli käsky, jonka mukaan nainen oli hyljättävissä mistä tahansa syystä. Jeesus sanoi: "Mooses teki näin teidän sydämenne kovuuden vuoksi, mutta näin ei ollut alusta alkaen."

Meidän on palattava takaisin ja selvitettävä, mikä on perustus. Ja sitten, jos saamme sen perustuksen, voimme rakentaa vankalle perustukselle. Eikä mikään rakennus ole vahvempi kuin sen perustus, koska koko rakennus lepää tuon perustuksen päällä. Jokainen pilari, jokainen ikkuna ja koko rakennus lepää tuon perustuksen varassa.

9 Ja jos Jumala on sanonut jotakin, niin se on vankin perustus, jonka varassa me voimme levätä. Usko ei voi levätä minkään muun varassa. Usko ei voi löytää lepopaikkaansa ihmisten ajatusten liikkuvan hiekan varassa. Mutta se ottaa ikuisen asemansa Jumalan ikuisen Sanan liikkumattomalla Kalliolla. Voimme levätä sen varassa, jos Jumala on niin sanonut. Sen pitäisi ratkaista asia.

Mutta huomaamme, että ihminen on vain sydämessään vääristelemässä jotakin tai saamassa sen näyttämään ajanmukaisemmalta. Mutta mikään ei voi olla ajankohtaisempaa kuin se, mitä Jumala on sanonut.

Minusta tuntuu samalta kuin vanhasta tummaihoisesta etelässä. Hän kantoi Raamattua? Ja he kysyivät häneltä: "Mose, miksi kannat tuota Raamattua mukanasi?" He sanoivat: "Et osaa lukea siitä sanaakaan. Ja miksi kannat sitä Raamattua kainalossasi?"

10 Ja vanhan miehen lausahdus oli tämä: "Minä kannan sitä, pomo, koska minä uskon siihen. Ja minä uskon Siihen niin paljon, että minä uskon Siihen kannesta kanteen, ja myös kannenkin; sillä kanteen on kirjoitettu: 'Pyhä Raamattu'." Hän sanoi: "Mieluummin seison tämän Raamatun päällä kuolemani hetkellä kuin seison taivaassa."

Ja mies, joka puhui tuolle vanhalle herrasmiehelle, sanoi: "Tuo on melkoinen lausunto, Mose, jonka sinä esitit."

Hän sanoi: "Sanon sen siksi, pomo, että sen päällä seisominen on varmempaa kuin taivas on. Sillä tässä Raamatussa on kirjoitettu Jeesuksen Kristuksen (sen inspiroidun Kirjoittajan) toimesta, että 'Taivas ja maa katoavat, mutta minun Sanani eivät koskaan katoa'."

Luulen, että me kaikki tunnemme suunnilleen noin. Annetaan Jumalan Sanan, niin kuin Hän on sen kirjoittanut, ilman yksityistä tulkintaa, puhua vain puolestaan, ilman että kukaan on sitä saastuttanut. Lukekaa sitä; uskokaa siihen. Jotkut sen lainaukset saattavat tuntua oudoilta. Mutta Jumala toimii joskus salaperäisillä tavoilla. Hänen ihmeitään tapahtuu. Meidän on uskottava Se.

11 Me huomaamme, että Herramme päivinä, kun hän vieraili luonamme lihallisessa muodossa, hän löysi palvojia, jotka etsivät pelastusta seurakunnasta. En usko, että se on muuttunut kovin paljoa. Ihmiset etsivät yhä pelastusta seurakunnasta. Ja he saavat joskus saman, minkä he saivat tuohon aikaan, jonkinlaisen ihmisen tekemän asian, jonkin uskontunnustuksen Kristuksen sijasta.

Uskontunnustukset ovat ihan hyviä. Seurakunnat ovat ihan hyviä. Ne ovat Jumalan instituutioita. Ja kunnioitan mitä suurimmassa määrin kaikkia seurakuntia, riippumatta sen kirkkokunnasta, jotka ovat perustettu Herran Jeesuksen Nimessä kääntämään ihmiset synnistä vanhurskauteen.

Mutta sitten, kun asia etenee, alamme huomata, että meille tulee tämä pieni pettymys ja tuo pieni pettymys, ja me hyväksymme jotakin jonkin muun tilalle. Ja niin se menee.

12 Ja Jeesus löysi nuo ihmiset, juutalaiset, jotka vääristelivät Jumalan Sanaa ja tekivät Jumalan käskyt hyödyttömiksi. Hän sanoi: "Te, perinnäissääntöjenne kautta, otatte Jumalan Sanan ja vääristelette Sitä niin, että Se sanoo jotakin, mitä Se ei sano.

Ja kun joku sanoo, että Jumalan Sana ei opeta Jumalallista parantu-

mista, he sanovat jotain, mitä Sana ei sano. Ja kun he sanovat, että Sana ei opeta Pyhän Hengen kasteen kuulumista uskoville kaikkina aikakausina, he sanovat jotakin, mitä Sana ei sano. He korvaavat sen jollakin, joka ottaa Sen paikan.

Kun me yritämme sanoa, että kättely tai jäsenyys tai jotkut noista asioista - jotka ovat ihan hyviä - mutta ne eivät tule koskaan ottamaan Pyhän Hengen paikkaa seurakunnassa. Se on Jumalan perustus, eikä mitään muuta perustusta voida laittaa. Voimme kuulla tämän Kirjan Tekijän niin juhlallisesti varoittavan: "Ellei ihminen synny Hengestä, hän ei missään tapauksessa pääse valtakuntaan."

13 Niinpä me huomaamme nykyäänkin, että ihmiset sanovat: "Se ei tarkoita vain sitä, mitä Se sanoo, vaan se tarkoittaa jotain muuta. Oi, me tiedämme, että he sanovat, että Raamattu sanoo, että Jeesus on sama eilen, tänään ja iankaikkisesti. Raamattu puhuu kyllä parantumisesta, mutta se oli vain apostoleita ja sen ajan miehiä varten... pakanuuden päivinä todistamaan, että Hän oli Jumala."

En halua olla kriittinen. En haluaisi, että ajattelette, että lähestyisin asiaa tuolla tavalla. Mutta sanon, että nykyään tarvitaan tuota todistusta enemmän kuin silloin, sillä nykyään... Sinä päivänä he olivat täysin toisella puolella, eivät tienneet mitään Jumalasta eivätkä välittäneet Jumalasta. Mutta nykyään, kahden tuhannen vuoden evankeliumin opetusten ja seurakuntien ja niin edelleen jälkeen, he tietävät paremmin, tai heidän pitäisi tietää paremmin.

Ja sitten he yrittävät vääristellä sitä, jotta se sopisi tiettyyn uskontunnustukseen. Mutta Jumalan Sana pysyy vakaana, aina samana. Sitten tällaisena päivänä miehet ja naiset, jotka tulevat Kristuksen luo, huudahtavat sitten pastorille: "Missä on se Jumala, joka ennen teki tiettyjä asioita?".

14 Saanen sanoa, että historiallisesta Jumalasta ei ole mitään hyötyä, ellei hän ole sama Jumala nyt kuin Hän oli silloin. Mitä hyötyä on Mooseksen Jumalasta, jos Hän ei ole sama Jumala tänä iltapäivänä? Mitä hyötyä olisi kertoa kuoliaaksi palelevalle miehelle: "Minulla on tässä maalattu tuli, jonka joku maalasi vuosia sitten, kun suuri tuli lämmitti tiettyjä paikkoja." Jäätyvä mies ei voisi saada mitään irti maalatusta tulesta, ei sen enempää kuin seurakunta voi saada irti historiallisesta Jumalasta, joka ei ole sama Jumala tänään.

Hän on sama Jumala. On jopa vastoin ajattelua, kun yritämme aset-

taa Hänet joksikin, jollainen Hän oli, jos Hän ei ole sellainen tänään. Hän ei voisi olla Jumala, ääretön, ellei Hän pysy samana tänään.

15 Ja jos Hän antoi yhdelle sukupolvelle suurenmoisen, mahtavan aterian hengellisiä asioita, ja meidät hän asetti maissileivän ja durra-melassin äärelle, se ei olisi reilua, se ei olisi isän kaltaista. Se ei olisi luonteen mukaista, se ei olisi sopivaa koko maailman Tuomarille ja oikeudenmukaisuudelle tehdä sellaista.

Lihalliset isät saattavat tehdä niin. He saattaisivat halveksia lapsiaan sellaisella tavalla ja - että he olisivat - ja niin niukkoja, etteivät he ruokkisi lapsiaan ja - ja he kuolisivat allergioihin ja niin edelleen. Mutta meidän Taivaallinen Isämme ei tule koskaan antamaan lastensa kuolla hengellisten vitamiinien puutteeseen, sillä Hänen yltäkylläiset siunauksensa ovat täynnä, ja Hän kaipaa antaa niitä kenelle tahansa. Miksi me huutaisimme: "Missä on Jumala?".

Kuten pieni kaveri kerran kysyi kaupungissani: "Jos Jumala on niin suuri, miksi kukaan ei näe Häntä?". Miksi emme voi katsella Häntä niin kuin ennen, sellaisena kuin Kirjoitukset kertovat Hänen olleen?" Kuinka monenlaisia ajatuksia ihmiset voivat projisoida tuohon. Mutta silti siinä yritetään ohittaa tosiasiat. Ja tosiasiat ovat edelleen olemassa.

16 Se muistuttaa minua Luukkaan evankeliumin ensimmäisestä luvusta, jossa Jeesus ja hänen vanhempansa olivat menneet ylös Helluntaipäivän juhlaan. Ja Jeesus oli kaksitoistavuotias. Ja siihen aikaan oli tapana, että kansa osallistui tähän suureen valtakunnalliseen Helluntaipäivän juhlaan. Se oli sadonkorjuun ensimmäisten hedelmien kerääminen. Maria, hänen miehensä Joosef ja pieni Jeesus-poika lähtivät matkalle Jerusalemiin. Ja oltuaan Jerusalemissa useita päiviä juhlissa he poistuivat kaupungista niin kiinnostuneina kansanjoukoista, joiden kanssa he olivat, kunnes he unohtivat tarkistaa, oliko Jeesus heidän kanssaan. Oi, miten paljon se muistuttaakaan tätä päivää. Ja he kulkivat pitkän matkaa autiomaahan ennen kuin he koskaan varmistivat sen, sillä he ajattelivat, että varmasti Hän oli mukana.

17 Saanen sanoa tämän, en kriittisesti, mutta tämän seikan esille tuomiseksi. Uskon, että seurakunta on tehnyt niin, vain ajatellen: "Oi, Hän on meidän kanssamme. Meillä ei tarvitse olla ihmeitä ja merkkejä ja niin edelleen. Meillä ei tarvitse olla Jumalallista parantumista tänään. Meillä ei tarvitse olla Hengen lahjoja; ne eivät ole tätä päivää varten. Oi, Hän on joka tapauksessa kanssamme." Mutta, rakkaimmat veljeni, tajuatte-

ko, että olemme huomanneet, että kaikissa uskontunnustuksissamme ja seurakunnissamme on eripuraa ja sekaannusta. Jokin on vialla.

Ja joskus ajattelemme, että Hän saattaa olla sukulaistemme joukossa. Olen kuullut tuon ilmaisun monta kertaa. "Äitini oli metodisti tai baptisti tai presbyteeri tai niin edelleen." Te ette koskaan tule löytämään Häntä tuolla tavalla. Ja joskus te luotatte siihen, millainen kokemus äidillä oli Jumalan kanssa, että se sovittaisi teidät. Sen on oltava oma henkilökohtainen uskosi Jumalaan. Te ette vain löydä Häntä sieltä.

Niinpä he tarkistivat pastorilta toiselle, seurakunnasta toiseen, kuten sanoisimme, tehdäksemme siitä nykyhetken mukaista. Eivätkä he löytäneet Häntä mistään.

18 Säälin nykypäivän ihmisiä. Monet tuhannet ihmiset tässä kansakunnassa, jotka ovat kuuluneet kymmeniin eri seurakuntiin, yrittävät löytää, missä Jeesus on. He menevät yhteen tiettyyn seurakuntaan ja etsivät sieltä. He menevät toiseen seurakuntaan; he etsivät sieltä. He huomaavat, että jotain on vialla. He eivät käyttäydy, eivät usko, ja eivät palvo niin kuin... Eikä leirissä kuulu Kuninkaan ääntä. Ei ole iloa.

19 Voisin sanoa tämän. Jos huomaan helluntailaisissa ihmisissä yhden asian, joka saa minut uskomaan, että he ovat varmasti erinomaisia kristittyjä, niin se ei johdu heidän kielillä puhumisestaan tai Jumalallisen parantumisen merkeistä, vaan siitä ilosta, joka heillä on. Heissä ei vain ole minkäänlaista nolostumista. He vain päästävät hiuksensa alas ja alkavat iloita, koska heillä on jotain, mitä he eivät häpeä. Se saa minut uskomaan, että heissä on jotain erityistä. He eivät ole häpeissään. He huutaisivat yhtä mielellään siellä kadulla kuin täällä seurakunnassa. Ja vaikka sata ihmistä nauraisi heille, se ei estäisi heitä yhtään. He jatkaisivat huutamista - iloa.

Lähetyskentillä heidät nähdään lähes nälkään nääntyneinä. Olen nähnyt heitä ilman kenkiä jaloissaan, he elävät noin kolmellakymmenellä sentillä viikossa ja saarnaavat evankeliumia, veli, aivan yhtä iloisesti kuin sinä tulet seurakuntaan limusiinilla. He ovat onnellisia, sillä he ovat löytäneet jotakin, mikä merkitsee enemmän kuin uskontunnustus tai kirkkokunta tai - tai seurakuntaan kuuluminen. He ovat löytäneet sen, mitä tarvitaan ilon tuottamiseen. Ja kristityn pitäisi olla onnellinen. Meidän puolestamme rukoiltiin, että ilomme olisi täydellinen. Siinä on jotain todellista.

20 Nyt, jos olemme kadottaneet tuon ilon, jos olemme kadottaneet nuo

asiat, emmekä löydä niitä sukulaistemme joukosta, emme löydä niitä, silloin on vain yksi asia, mitä voimme tehdä, palata sinne, mihin jätimme Hänet. Seurakunnan pitäisi palata takaisin alkuun, minne he jättivät Hänet. Ja juuri sen Maria ja Joosef tekivät. He jättivät Jeesuksen Helluntaipäivänä. Sinne Maria ja Joosef jättivät Jeesuksen.

Nyt sanon tämän kaikella huomioonotolla ja kunnioituksella. Sinne sekä katoliset että protestantit jättivät Jeesuksen - Helluntainjuhlaan. Ette löydä Häntä etsimällä täältä uskontunnustusten ja kirkkokuntien kautta. Kirkkokuntien ja uskontunnustusten ja kaikkien pitäisi palata alkuun.

21 Kun Jeesus oli maan päällä, Hän sanoi: "Minä olen viinipuu, te olette oksat". Ja kun viinipuu kasvaa, oksat tulevat viinipuusta. Ja ensimmäinen oksa tulee esiin. Toinen oksa näyttää aivan samalta kuin ensimmäinen. Kolmas oksa näyttää samalta kuin ensimmäinen. Ja viinipuun loppuun asti jokainen oksa näyttää samalta. Yhdestä oksasta ei nouse papavi-puun lehtiä, toisesta ei nouse tammenlehtiä, toisesta ei nouse palmunlehtiä. Jos se aloittaa viiniköynnöksen lehdellä, se päättyy viiniköynnöksen lehtiin.

Ja jos ensimmäinen seurakunta oli tuon viiniköynnöksen, Jeesuksen Kristuksen, tuote ja siitä kirjoitettiin Apostolien tekojen kirja, toisen oksan on oltava samanlainen, tai se on vartettu johonkin, jolla on erilainen elämä.

22 "Minä olen viinipuu, te olette oksat". Jos ensimmäinen oksa toi esiin ilon, rakkauden, uskollisuuden, Hengen lahjat, pahojen henkien karkottamisen, vesikasteen upottamalla... Ja jos me tänä päivänä huomaamme, että kaikki tämä ei kuulu seurakuntaan, seurakunta ei saa elämäänsä tuosta Viiniköynnöksestä. Sillä seurakunta tänä päivänä... Me baptistit, metodistit, helluntailaiset ja mitä vielä, jos meidän seurakuntamme, jos ei voida kirjoittaa Apostolien tekojen kirjaa tämän seurakunnan jälkeen, silloin se on väärässä viinipuussa. Siinä on jotain vikaa.

Jos Jeesus olisi tänään maan päällä ja kävelisin Hänen luokseen ja sanoisin: "Herra Jeesus, minä käyn seurakunnassa, joka ei usko Jumalalliseen parantumiseen." Hän sanoisi: " Niin ei ole ollut alusta alkaen."

Jos menisin Jeesuksen luo ja sanoisin: "Herra, minun seurakuntani ei usko vierailla kielillä puhumiseen". Hän sanoisi: "Niin ei ole ollut alusta alkaen."

Jos menisin Herran Jeesuksen luo ja sanoisin: "Minut on pirskoteltu,

ja seurakuntani sanoo, että se on oikein. Pastorini sanoo: "Jos pirkottelen sinut vedellä, se on yhtä hyvä kuin veteen upottaminen."" Jeesus vastaisi: " Niin ei ole ollut alusta alkaen."

Jos kävelisin Jeesuksen luo ja sanoisin: "Kättelin ja tartuin seurakunnan oikean käden yhteyteen; uskon, että olen uudestisyntynyt". Jeesus sanoisi: " Niin ei ole ollut alusta alkaen." Se on totta.

Meidän on palattava takaisin alkuun. Mihin seurakunta jätti Jeesuksen? Helluntaihin. Sinne seurakuntien on palattava löytääkseen Hänet, takaisin Helluntaihin.

23 Sitä Angelus temppeli tarvitsee tänään. En tuntenut rouva McPhersonia; olin silloin pieni poika. Mutta kuulin kokouksistanne, kuinka he leiriytyivät puistoon, ja käytävät olivat täynnä, ja että tapahtui suuria tunnustekoja ja ihmeitä. Takaisin alkuun, Angelus temppeli. Palatkaa takaisin ensimmäiselle paikallenne ja ensimmäiseen rakkauteenne. Palatkaa paikkaan, jossa Pyhän Hengen voima voi ottaa vallan tässä kokouksessa, merkkejä ja ihmeitä voidaan tehdä, ja suuria ihmeitä, ja tuhannet sielut täytetään Pyhällä Hengellä. Takaisin alkuun. Sitä me tarvitsemme. Sitä meidän Los Angelesimme tarvitsee. Sitä se tarvitsee: takaisin Azusa kadulle, takaisin alkuun, jossa Pyhällä Hengellä oli etuajo-oikeus.

24 Sen sijaan, että olisi hienoja koristeluja, Hollywoodin evankeliointia, jossa ihmiset ovat jähmeitä ja jäykkiä, ja heidän joukossaan on tuskin ainuttakaan "aamenta". Minä vastustan tuollaista. Olen vanhanaikainen katolilainen, joka uskoo: takaisin alkuun, siihen, miten Jumala alun perin sen puhui. Taivaasta kuului ääni, ei saarnaaja, joka laskeutui alas ojentamaan oikean käden yhteyttä, eikä pappia, joka antaa teille ehtoollisen, pyhän eukaristian, joka tarkoittaa Pyhää Henkeä.

Se ei tullut niin. Se tuli kuin mahtavan tuulenpuuskan ääni taivaasta, ja se täytti koko talon, jossa he istuivat. Takaisin alkuun, nälkäisten sydänten Los Angelesiin. Ja te siellä radioiden äärellä, ja missä ikinä olettekin, takaisin alkuun.

25 Tämä uskontunnustusten muoto, jota me nykyään seuraamme, on ihmistekoisia oppeja. Takaisin alkuun, todelliseen Helluntaihin, kunnes Pyhä Henki vuodatetaan, jossa miehet ja naiset joutuvat Jumalan Henkeen, jossa he palvovat Hengessä, jossa ilokellot soivat jopa sairausvuoteella. Kuoleman tunteina ilokellot soivat yhä.

Te sanotte: "Mutta minun seurakuntani ei opeta niin." Mutta niin ei

ollut alusta alkaen. Alku tapahtui Helluntaina. Alku, ensimmäinen Oksa synnytti seurakunnan, jota seurasivat merkit ja ihmeet, lähetyshenkisen seurakunnan, miehiä, jotka antoivat henkensä asian puolesta. Ja nyt emme kestä pientä kritiikkiä asian puolesta. Takaisin alkuun; nämä asiat eivät olleet niin.

Nyt kirkkokunnat ovat ihan hyviä. Uskontunnustukset ovat ihan hyviä. Mutta kun hajotatte tuon veljeyden... Jos metodisti ja baptisti eivät voi huutaa Jumalan kunniaa samalta lähtökohdalta, jotakin on vialla.

26 Minulla oli tapana paimentaa karjaa. Veimme niitä Arapaho Forestin porttien läpi. Jotkut niistä oli leimattu, "Kalkkunan jälki", "Timantti-T", mutta jokaisella, joka kulki siitä läpi, oli aito, aidon veren perusteella rekisteröity merkki, joka osoitti, että ne olivat herefordeja.

Uskon, että niin tulee olemaan Herran Jeesuksen tullessa. Siellä Jumala ei kysy, olitko helluntailainen, baptisti tai presbyteeri, vaan veren merkki vie sinut läpi. Ja Jeesuksen Kristuksen Veri puhdistaa meidät kaikesta synnistä, ja se antaa seurakunnalle voimaa Jeesuksen Kristuksen ylösnousemisen kautta ja lähettää Hänen suuret siunauksensa kaikille.

27 Lopuksi haluaisin sanoa tämän: vähän aikaa sitten oli eräs suuri amerikkalainen muusikko, nuori kaveri, erinomainen luonne. Mutta kuinka hän osasikaan soittaa tuota musiikkia. Ja niin hänen... Mies oli niin mahtava kaikkialla, kunnes lopulta hän meni Eurooppaan soittamaan siellä hänen musiikkityylinsä suurten ihailijoiden edessä. Ja eräänä iltana, kun hän oli soittanut musiikkiaan, yleisö oli niin innoissaan, että he nousivat jaloilleen, huusivat ja taputtivat käsiään yhteen. Ja he odottivat nuoren miehen kävelevän ulos ja kumartavan arvostaakseen heidän aplodejaan. Mutta he huomasivat, ettei hän sanonut sanaakaan. Ja he pysähtyivät katsomaan, mikä hätänä. Ja he huomasivat, ettei nuori mies edes huomannut yleisöään; hän katseli parvekkeelle, korkealle. Ja he kaikki kääntyivät katsomaan, mitä nuori mies katsoi. Ja parvekkeella seisoi vanha mestariopettaja. Hän ei huomannut, mitä hänen yleisönsä sanoi, hän halusi saada vanhalta mestariopettajalta kumarruksen.

28 Luulen, että niin on tänään. Tämä vanhanaikainen ristin saarnaaminen, Pyhän Hengen kaste, merkit ja ihmeet ja ihmeteot niiden todellisuudessa, se ei ole kovin houkuttelevaa nykyään. Ihmiset kutsuvat teitä "hulluiksi". Ja monesti, jos sitä kiillotetaan ja saadaan vähän järjestystä tänne ja vähän sinne, tuhansittain tullaan kuuntelemaan jotakin puhujaa, jotakuta, jolla on kiillotettu kielioppi. Ja he taputtavat sille.

Mutta, tämän päivän seurakunta, älkäämme kuunnelko maailman taputuksia; pitäkäämme mielemme opettajassa, Pyhässä Hengessä, ja katsokaamme, mille Hän kumartaa. Hyväksyykö Hän tämän? Antaako Hän hyväksyntänsä saarnaamisellemme? Seuraavatko nämä merkit, joiden Hän sanoi seuraavan, seuraavatko ne palvelutyötämme?

Hän sanoi näin: "Nämä merkit seuraavat niitä, jotka uskovat." Markuksen evankeliumin 16. luku, Hänen viimeinen käskynsä, suuri käsky seurakunnalle: "Menkää kaikkeen maailmaan ja saarnatkaa evankeliumia". Joka uskoo ja kastetaan, se pelastuu. Joka ei usko, se tuomitaan. Ja nämä merkit seuraavat niitä, jotka uskovat...".

29 Älkää pysähtykö tähän ensimmäiseen lainaukseen, sillä lisäätte: "Siinä kaikki." Mutta näin ei ollut alusta alkaen. Jeesus sanoi: "Ja ("Ja" on yhdyssana) nämä merkit seuraavat niitä, jotka uskovat. Minun nimessäni he ajavat ulos riivaajia, he puhuvat uusilla kielillä. Jos he tarttuvat käärmeisiin tai juovat tappavaa, se ei vahingoita heitä. Jos he panevat kätensä sairaiden päälle, he tulevat terveiksi." Tällä tavalla se oli alussa. Pysykäämme aina uskollisina suurelle käskylle. Rukoilkaamme.

Näin ei ollut alusta alkaen: että ihminen voi kätellä toista ja kutsua itseään kristityksi sillä perusteella. Alusta alkaen ei ollut niin, että ihminen liittyisi seurakuntaan tai sanoisi tietyn uskontunnustuksen ja kutsuisi itseään kristityksi. Näin ei ollut alusta alkaen. Ja jos se on kaikki, mitä sinä olet tehnyt, rakas ystäväni, ja sinä seisot täällä tänään etkä ehkä ole tehnyt edes tätä, ja sinä radion äärellä, minäkin puhun, on tullut hetki, jolloin Jumalan on puhuttava.

Vihollinen on tulossa kuin tulva. Raamattu opettaa, että Jumalan Henki nostaa lipun sitä vastaan. Jos haluatte olla mukana tässä rukouksessa, sanomalla: "Jumala, vie minut takaisin sellaiseen kokemukseen, joka heillä oli Helluntaipäivänä", nostaisitko kätesi, sinä täällä näkyvässä yleisössä? Herra siunatkoon teitä. Kirjaimellisesti sadat kädet nousevat ylös. Ja sinä radion äärellä, jos haluat olla mukana tässä rukouksessa, nostaisitko kätesi radion äärellä ja antaisitko Jumalan antaa sinulle kokemuksen, jollainen se oli Helluntaipäivänä.

Nouskaamme seisomaan tämän näkyvän kuulijakunnan keskellä, nostakaamme kädet ylös Jumalan puoleen ja sanokaamme: "Jumala, vie minut takaisin alkuun. Vie minut takaisin kokemukseen, jollainen heillä oli Helluntaipäivänä, kun Jumalan pyhät tulet tuomitsivat synnin ja polttivat kaiken kuonan pois, ja miehistä ja naisista tuli uusia olentoja, ja

heidän sydämensä syttyivät tuleen." Jumala vastatkoon siihen rukoillessamme.

30 Herra, nämä muutamat rikkinäiset sanat minä annan sinun käsiisi. Ja kun Sinä olit täällä maan päällä, Sinä huomasit, että tapahtui asioita, jotka eivät olleet Kirjoitusten mukaisia. Ja Sinä sanoit heille tiukasti, että niin ei ollut alusta alkaen. Herra Jumala, suo tänään, että jokainen mies, nainen, poika, tyttö, joka seisoo juuri nyt kädet kohotettuna Sinun puoleesi sydämen halusta saada sellainen kokemus kuin heillä oli alussa... Tulkoon Pyhä Henki kuin ryntäävä mahtava tuuli ja täyttäköön heidän sydämensä jokaisen raon ja suokoon heille heidän suuren halunsa. Pyydämme sitä Jeesuksen Nimessä.

31 Kun te vielä seisotte, kädet kohotettuna Jumalan puoleen, uskoen, että ... Älkää vain antako tämän Hengen, joka on sanonut teille, että tarvitsette tuon kokemuksen; älkää antako vihollisen antaa teidän - teidän lippunne pudota alas. Teidät on lyöty. Pitäkää se siellä, kunnes Jumala tulee. Hän lupasi sen; Hän on täällä täyttääkseen sen.

"Ja he olivat kaikki yhdessä paikassa yksimielisesti. Ja yhtäkkiä taivaasta kuului niinkuin mahtavan tuulen ääni, ja se täytti koko huoneen, jossa he istuivat." Oi, Jumala, anna sen ilmestyä vielä kerran täällä Angelus temppelissä tänä iltapäivänä ja radioiden äärellä. Kun he odottavat kädet ylhäällä ja ylistävät Sinua täällä kaikkialla tässä mammuttimaisessa paikassa, tulkoon heidän sydämeensä kokemus, pieni lämpeneminen takaisin kokemukseen, jonka he saivat Helluntaipäivänä, jotta heidän kohdallaan olisi niin kuin oli alussa.